

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

'ਏ ਐੱਨ ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਬੀ. ਆਈ., ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਐਫ

ਐਮ ਐਸ ਟੀ. ਗੋਦੀ,- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ .ਹੋਰ-; - ਜਵਾਬਦਾਰਾ

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1528.

1964 ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1958 ਦਾ XVIII)—ਕੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਤੋਹਫੇ ਹਨ-ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟ. 248 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜੁਲਾਈ, 20th. VII, ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀ 97 ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀਆਂ 18 ਅਤੇ 49—ਦਾ ਦਾਇਰੇ-ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ—ਕੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫਿਆਂ 'ਤੇ ਲਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ—ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚ ਐਂਟਰੀਆਂ—ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1958, 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ' 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ 'ਸੰਸਦ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ, ਸੁੱਕੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ 11 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ। ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ I (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮਰਨ 1 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 248 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਲੇਟ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੈ ਜੋ 'ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ I ਅਤੇ II ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਸਬਜੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਡਾਇਟ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ 11 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18 ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਕਰ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 49 ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ। ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੋਹਫੇ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਇਸ ਦੇ ਸਧਾਰਨ 'ਹੋਂਦ' ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਪੱਤੀ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਤੋਹਫੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਜੋ ਡਾਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ

ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ, ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਐਕਟ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। , . ,

'ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ^ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ - ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਨੰ. 5/ਜੀਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮਿਤੀ 19 'ਦਸੰਬਰ, 1960 ਅਤੇ ਟਿੰਡਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(2),' ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1961।

ਜੀ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ; 'ਐਡਵੋਕੇਟ,' ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਡੀ ਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਈ ਐਲ ਆਰ ਮਹਾਜਨ; ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ। .

ਆਰਡਰ

ਖੰਨਾ, ਜੇ—ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੌਂਦੀ,,.ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ

ਨੇ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 18 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੈਡੀ
ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

1958 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਸੀ

1335 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 11 ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਬਿਸਵਾਸ ਪਿੰਡ ਮੁਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਗਿਲਟ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਨਾਲ, 14 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। 1959. ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 19 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਰਨਾਲ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 31 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13(2) ਅਤੇ 15(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਤਿ-ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੇਤੀ-ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਸ ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨ ਐਡ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕੋਲ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ-। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਅਨੁਛੇਦ 248(2) ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 97 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ (xii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਧਾਰਾ (- - . 1 4. ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ

ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ,

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੋਡੀ
ਯੂਨਿਅਨ ਆਫ
ਇੰਡਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਖਨਾ ਜੇ.

1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ (1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ) ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।) ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਰਾਂ 'ਤੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤੋਹਫ਼ੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ¹ ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਨੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ * ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ: 18 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ: -

"ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ; ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣਾ; ਜ਼ਮੀਨ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਜ਼ੇ; ਬਸਤੀਵਾਦ।"

ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੈ ਜੋ "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੈ ਜੋ ਤੋਹਫ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗੈਡੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਕੁਝ ਹੈ- ਦਾ ਸੰਘ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ।

ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਅੰਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ I ਅਤੇ II ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ 1 ਤੋਂ 81 ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਂਟਰੀਆਂ 82 ਤੋਂ 92 ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਜ਼ੀਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 22 “ਰੇਲਵੇ” ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 89 “ਟਰਮੀਨਲ ਟੈਕਸਾਂ” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮਾਲ ਜਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ 'ਤੇ, ਰੇਲਵੇ, ਸਮੁੰਦਰ ਜਾਂ ਹਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਰੇਲਵੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮਾਲ ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ। ਜੇਕਰ ਐਂਟਰੀ 22 ਨੂੰ ਉਸ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਂਟਰੀ 89 -x ਬੇਲੋੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੂਚੀ II ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ 1 ਤੋਂ 44 ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ 45 ਤੋਂ 63 ਤੱਕ ਐਂਟਰੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਜ਼ੀਠਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ I ਅਤੇ II ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਵੈਂਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਲਈ ਬੋਲਿਆ, ਐਮ ਪੀ ਵੀ ਸੁੰਦਰਮੀਅਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1): -

“ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ-ਅਤੇ ਇਹ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਐਂਡ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਕਰ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ

ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ v ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਖਨਾ ਜੇ.

ਮਿੱਤਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਮਾਮਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 49 ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਰਾਂਸਫਰਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੋਹਫ਼ਾ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 315, ਖੰਡ 28 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਥੋਪਣਾ ਆਮ ਮਾਲਕੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਿਹਨਤ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਹੈ।

ਜੋਸੇਫ ਐਚ. ਬਰੋਮਲੀ ਬਨਾਮ ਬਲੇਕਲੀ ਡੀ. ਮੈਕਕੌਨ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ: ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੀਮਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

(2) 74- ^;f^

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੋਂਡੀ
ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (3) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਇਰ,

ਖਨਾ ਜੇ.

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ।"

ਨਵੀਨਚੰਦਰ ਮਫਤਲਾਲ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ (4), ਅਤੇ *ਚਤੁਰਭਾਈ ਐਮ. ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਜ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਡੀ.ਐਚ. ਹਜ਼ਾਰੇਥ ਬਨਾਮ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (6) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਇਕਾਈ 49 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ, "ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਤਿ-ਉਪਯੋਗੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ *ਐਸ ਧੰਧਾਪਾਨੀ ਬਨਾਮ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕੁਡਲੋਰ* (7) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ

(3) ਏਆਈਆਰ 1941 ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ 16.

(4) 26 ITR 758

(5) 1960 SCR 362

(6) 45 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 194.

(7) 49 ITR 712. v), , ••

ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜੁਪੁਡੀ ਸੇਸ਼ਰਤਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਪਾਲਾਕੋਲ, ਪੱਛਮੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ (8) ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜੋਸੇਫ ਬਨਾਮ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (9) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਐਗਰੀ ਕਲਚਰਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਸ ਪਗਡ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਐਡ ਲੱਭਿਆ . ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਟਿਨ ਪਿਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੂਚੀ H ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਂਟਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਗਾ ਕਿ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੱਤਵੀਂ ਦੀ ਸੂਚੀ I (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 248 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜੋ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪਾਇਵਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਇੰਦਰਾਜ਼ 97. ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ HI ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਨੁਛੇਦ 248. (1) ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ
ਆਰ ਐਸ

ਗਰੋਵਰ ਜੇ.

(8) ਏਆਈਆਰ 1960 ਅੰਧ. ਪ੍ਰਦ. 115.

(9) 45 I.TJL 66.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ